

Universitatea „Ovidius”, Constanța

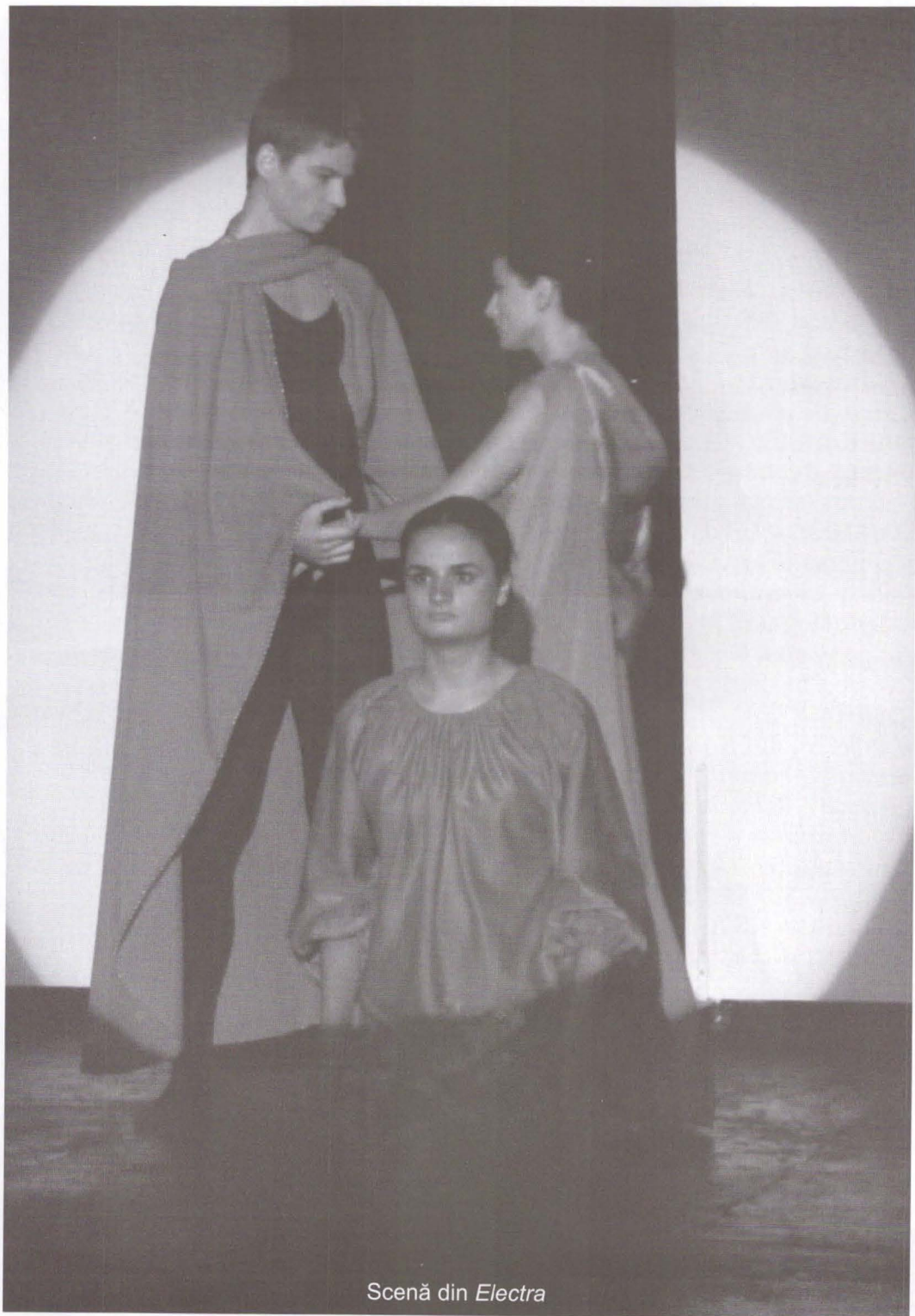
ELECTRA

Hotărât lucru, orice demers, orice spectacol sau experiment teatral ce are la bază un text de complexitatea unei opere antice, ridică mari și tulburătoare probleme. Poate pentru că sunt atât de simple ca poveste, atât de nepretențioase ca formă și atât de umane. Se ajunge de fiecare dată la esență, nimic nu este artificial, totul are logică și coerență, nu există fisuri sau lungimi inutile. Iar lucrul devine mai complicat în momentul în care se alege o temă, și se merge pe un singur fir ce traversează aproape toate scrierile ce au ca subiect tema respectivă.

La Constanta, studenții anului III, Facultatea de Arte din cadrul Universității „Ovidius”, specializarea Artele spectacolului – Teatru, îndrumați îndeaproape de lect.univ.drd. Radu Niculescu și asist.univ. Emanuel Cristoiu, au dat viață personajelor din familia Atrizilor, au spus o poveste, cea a **Electrei**, mergând pe firul întâmplărilor din operele lui Eschil (*Eumenidele*), Sofocle (*Electra*), Euripide (*Electra*, *Iphigenia in Aulis*), Giraudoux (*Electra*) și Sartre (*Muștele*). Indiferent că este vorba de Electra însăși, de Oreste, Clitemnestra, Egist, Agamemnon, Iphigenia sau Chrisotemis, de Zeus sau de eriniile sale, toți au pornit într-o călătorie inițiativă întru împlinirea Destinului. Nimic nu este întâmplător, totul se petrece la vedere și conform cu voința zeilor.

Electra este centrul conflictelor, pe umerii ei și ai lui Oreste cade toată răspunderea, în careul de monștri: Clitemnestra, Electra, Egist și Oreste, în acest focar al Destinului, întreținut de ură și răzbunare, se consumă pasiuni, orgolii și instincte. La ei, dragostea înseamnă neputință, iertarea înseamna lașitate, uitarea este de neconceput. Acesta este creuzetul ce dă naștere tragediei: ciocnirea între interese și pasiuni, între pasiuni și destin, între destin și interese, completată de conflictul între voință, libertate, conștiința de sine și răspunderea propriilor fapte.

Tragedia unui neam mare și blestemat – asupra căruia apasă crimele comise de Tantal și Atreu, neam care este sortit să se stingă în sânge, care nu poate să-și răscumpere niciodată fărădelegile și persistă în greșeală – este înfățișată pe mai multe planuri. Inserțiile cu aducerile-aminte ale faptelor petrecute: moartea lui Agamemnon, sacrificiul Iphigeniei, se îmbină cu prezența obsedantă a eriniilor, cu proiecții ale unor acțiuni ce se desfășoară în alte dimensiuni ca timp și spațiu. Decorul minimalist ce simbolizează palatul din Micene, costumele selecționate cu grijă, coloana sonoră extrem de sugestivă, filmările făcute și locațiile bine alese, împreună cu jocul nuanțat și bine dozat al studenților-actori, ce se fac remarcați cu toții, vin și completează viziunea regizorală, spectacolul însuși.

Scenă din *Electra*